

De liedjes die we zingen 0150 Signore delle Cime

Hoe we aan **Signore delle cime** zijn gekomen wist ik niet meer zeker, maar Kees wist het wel: voormalig AMK-zanger Fred van Faassen heeft het ingebracht. Aan einde van dit verhaal achter het lied blijkt dat we hem voor dit lied over een ware gebeurtenis dankbaar mogen zijn.

Beppi Bertagnoli is berggids en adviseur van de Italiaanse vereniging van alpinisten Club Alpino Italiano (CAI), als hij op 7 april 1951 weer eens solo de bergen intrekt. Hij wil die dag naar het 1200 meter hoog gelegen plateau van Crespadore. Hij is in gezelschap van zijn ski's, een paar boeken en zijn fotocamera waarmee hij al vele fraaie opnames gemaakt heeft van het oord waar hij liefst verkeert. Dat jaar is bijzonder veel sneeuw blijven liggen op de hellingen waar hij tegenop kijkt en maakt er natuurlijk een foto van. De laatste foto in zijn leven want plotseling komt een enorme lawine op hem af die hem bedelft. Beppe Bertagnoli is reddeloos verloren. Het duurde weken voor hij in de smeltende sneeuw gevonden werd.

Pas in 1958 schrijft en componeert Guisepppe, "Bepi", di Marzi, die dan 23 jaar oud is, het lied Signore delle Cime dat hij aan hem opdraagt. Door de emotie die de gedragen muziek en de tekst teweeg brengt is dit lied tegenwoordig over de hele wereld bekend en geliefd als een gedicht op muziek. Het vertelt dat de berg geeft en soms wegneemt. De Italiaanse website **TVIweb** noemde het bij de herdenking de 60ste verjaardag van het lied *"Een geïnspireerd lied, doordrenkt van geloof en hoop, gemaakt van noten die vanuit de harten naar de monden van alle bergbewoners opstijgen. Voor iedereen die van de bergen houdt en er leeft, worstelt, opgewonden raakt, vreugde en verdriet ervaart, is "Il Signore delle Cime" het lied bij uitstek. Of beter gezegd, zoals Maestro De Marzi het altijd het liefst noemde: "Een gebed"*.

De foto toont het koor I Crodaioli (beklimers van de kliffen) dat het lied zingt bij deze herdenking, vanzelfsprekend onder leiding van Bepe di Marzi die het koor opgericht heeft. Het koor zingt bij de kapel nabij het berghotel dat naar Beppi Bertagnoli is vernoemd.

(Bron: TVIweb, met toestemming geplaatst)

Opmerkelijk is dat in 2014 de bisschop van Treviso het zingen van dit lied in de basiliek verbood bij de religieuze viering ter gelegenheid van de 90ste verjaardag van de plaatselijke Alpino club. Hij vond het geen religieus lied. Het besluit leverde boze artikelen in de kranten op en nog bozere reacties van hun lezers.

De tekstschrijver en componist

Guiseppe di Marzi werd geboren op 28 maart 1935. Over zijn jeugd en waar hij geschoold is in musiceren, componeren en het dirigeren van koren en over zijn opleiding is niet veel te vinden.

Wel dat hij muziekonderwijs gaf op een voltijdse middelbare school en leermeester was in orgel en orgelcompositie aan het Conservatorium van Venetië.

Hij heeft meer dan 100 koorwerken geschreven waaronder een "Ave Maria" en het lied "Joska La Rossa" dat gezien wordt als een anti-oorlogslied.

Over het ontstaan van Signore delle Cime vertelt hij zelf:

"Het was 1958, ik richtte met een groep vrienden een koor op, we gingen samen de bergen in om te wandelen. Ze vroegen mij een lied te zingen voor een van hun metgezellen, die een paar jaar eerder in een lawine was omgekomen, het was 1951. Hij was alleen, hij wilde foto's maken. Het had 's nachts gesneeuwd, het was lente. In april werd de plek getroffen door een lawine. Maar ze vonden hem pas eind mei, toen de sneeuw smolt. Anderhalve maand lang hebben ze naar hem gezocht.

Het lied kwam zo naar me toe, zonder er veel naar te zoeken. Ik citeer vaak de schrijver Vincenzo Parise, die uit Vicenza komt, waar ik nu woon. Hij zegt dat poëzie komt en gaat zoals zij wil. En je hoeft er niet naar te zoeken. Ik stond voor het pianoklavier en speelde. Ik dacht aan de bergen, aan de oneindigheid, aan de sneeuw waar ik heel veel van hou, ik dacht eraan om het te verbinden met de zoetheid van de Madonna. Ik stelde me voor dat deze vriend zich net voorbij de sterrenstelsels bevond, in het oneindige. Ik dacht dat ze het de emoties van de bergen gaven van wie weet waar, ik noemde het "il Paradiso". Het was in twintig minuten af.

Overigens is het derde couplet helemaal niet van Di Marzi. Hij vertelt daar zelf over dat iemand, waarvan hij de naam niet noemt, dat toegevoegd heeft omdat hij het lied te treurig vond. Maar hij is er wel trots op dat zijn liedgebed als een anoniem volksverhaal wordt beschouwd.

De tekst en de vertaling

Dio del cielo,
Signore delle cime,
un nostro amico
hai chiesto alla montagna
ma ti preghiamo,
ma ti preghiamo
su nel paradiso
su nel paradiso
lascia loandare
per le tue montagne.

Santa Maria,
Signora della neve
Copri col bianco
Soffice mantello
Il nostro amico
Nostro fratello
su nel paradiso
sun el paradiso
lascia loandare
per le tue montagne.

De 3de strofe is niet van Di Marzi

Dio del cielo,
l'alpino che è caduto
ora riposa
nel cuor della montagna,
noi ti preghiamo,
noi ti preghiamo,
una stella alpina
una stella alpina
lascia cadere
dalle tue montagne

God in de hemel
Heer van de bergtoppen
een vriend van ons
heeft U op de berg opgeëist
maar alsjeblieft,
maar alsjeblieft
in het paradijs
in het paradijs
laat hem wandelen
over Uw bergen.

Heilige Maria,
Madonna van de sneeuw
Bedek met een witte
zachte mantel
onze vriend
onze broeder
in het paradijs
in het paradijs
Laat hem wandelen
over Uw bergen.

God in de hemel
de alpinist die is gevallen
en nu rust
in het hart van de bergen
wij bidden U
wij bidden U
een edelweiss
een edelweiss
te laten vallen
vanuit Uw berg